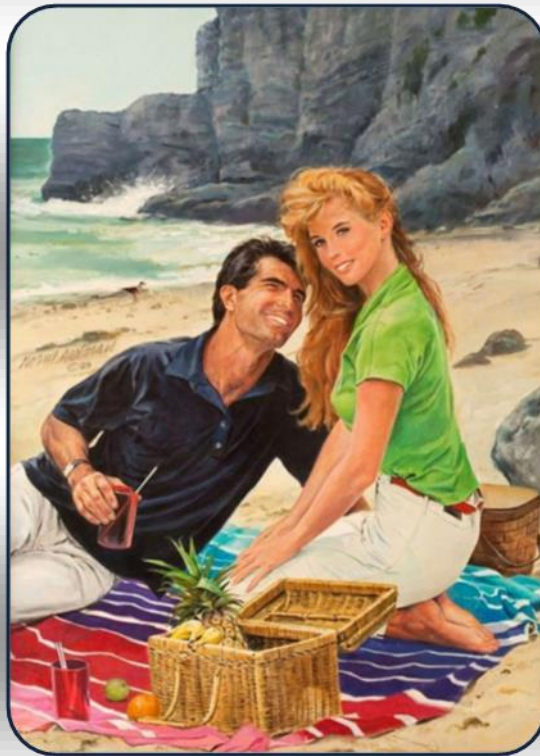

CANTICUM SOLIS

(translatio a Lucia Mattera omonimi cantici Lucii Baptisti)

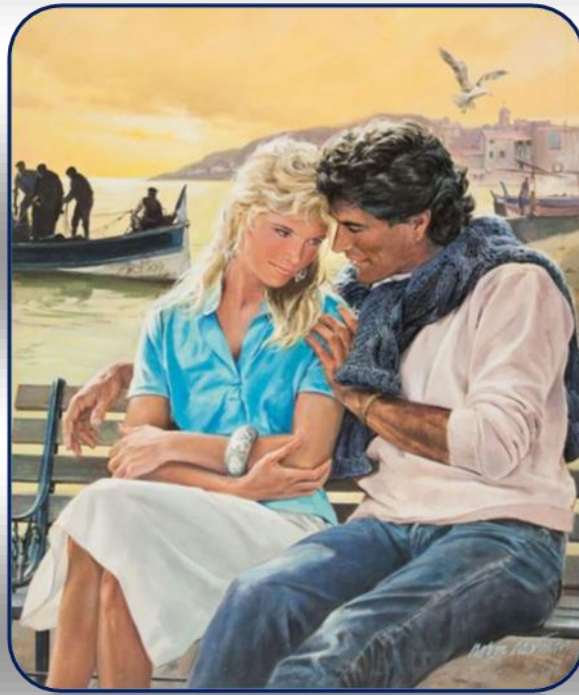
Tuae flavae comae, oculi clari et post...
tibiuncula tua rubra...
et innocentia erat in labiis tuis,
luteis erant rubriores.
Et cella obscura, ubi quondam nos
respirabamus caute,
et tui adcursus, echo tuorum « non », oh non,
tu nunc mihi incis pavorem.

Ubi fuisti, quid fecisti umquam ?

Quaedam mulier, mulier, dic mihi!

Quid, cum tu dicis « Ego mulier iam »?

Quam multa brachia sint te amplexa pro certo tu scis,
priusquam fieres mulier quomodo tu es?
Sed hoc quid refert, hoc tu non dices umquam, malum!

At meministi viridem aquam et nos
et rupes et album fundum ?
Cuius coloris sunt oculi tui ?
Si petis, non respondeo.

Sol surgit caute at deinde lux
diffusa nos circumdat.
Umbræ spectraque noctis nobis sunt,
arbores adhuc florentes,
Sunt oculi mulieris adhuc,
amore adhuc ardentes!

O mare nigrum, mare nigrum, mare ni...

Tu eras clarum et perlucidum, par mihi!

O mare nigrum, mare nigrum, mare ni...

Tu eras clarum et perlucidum, par mihi !

